

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пош.
Конт. почт. шлюх. 504-060.
143-322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем.
Рукописи не повертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місцеве 5-90 зол.
Чергові 15-90 „
Шаріан 30-90 „
Річне 60-90 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар. Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. Чехословаччині 30 ч. н. — в усіх прочих краях по 7-50 зол.

Телеф. Редакції 223-41.
Друкарня: 223-28.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Хто переможе: Рузвельт чи Лендон?

ВАШІНГТОН, 2. 11. ПАТ. Міродатний кола переконані, що при виборах 3. листопада ц. р. Рузвельт дістане 54 відсотків усіх голосів.

Лендон дістане мабуть 43 відсотків, решта голосів дістануть інші кандидати.

Новий курс рубля.

Московські щоденники з 29. ц. м. подали вістку, що у зв'язку з девалюацією фран-

цузького франка новий курс російського рубля устійнено на 4 франки і 25 сантимів (РО).

Нужда під владою „польських феодалів“.

„Давестія“ з 29. ц. м. широко описують (радянський збір рад у Володимирі (район Вінниці)). Стільки колхозів, положених недалеко польсько-українського кордону порівнювали своє положення з положенням польських селян. Наводили деякі статті з тексту польської конституції, щоб викласти „демократизм“ сталінської конституції. Старші говорили про нужду, яку пережили під владою „польських феодалів“ — землевласників на Україні. Учитель російської польської школи

говорив по польськи підкреслюючи, що за царського уряду польська мова і польські книжки на Україні були заборонені. Свою промову закінчив теж у польській мові „Нехай живе Сталін“. Інший учасник збору бідкався про долю польських селян, які не мають рілльничих машин і яких поля пригадують шахівницю. Збір одноголосно апробував проєкт нової конституції і вислав дві телеграми до Сталіна про охорону кордонів і до еспанського „Леніна“ Лярго Кавалера (РО).

Беля Кун керманічем комінтерну.

До Відня надійшли вістки, що керманічем комінтерну став Беля Кун на місце Димітрова. Французькі джерела подають, що Беля Кун призначили керманічем комінтерну в нагороду за виконання більшовицької революції в Іспанії.

Одночасно ГПУ арештувало двох найближчих співробітників Димітрова, а саме Еберляйна і Мінценберґера, двох колишніх комуністичних послів до німецького райхстагу.

Зневірений през. Азаня намагався скінчити самогубством.

БУРґОС, 2. 11. ПАТ. Радіостанція „іспанської фаланґи“ повідомляє, що през. Азаня, який перебував в Барселоні, щораз то більше пригнічений. Перед кількома днями хотів покинути Барселону, але під погрозами анархістів зали-

шився. Комунікат радіостанції повідомляє, що президент Азаня намагався скінчити самогубством, але цьому перешкодив ген. Москетет. Президент мав заявити: „Моє життя є тепер у руках анархістів“.

Перенесли летовище з Мадриду до Каталонії.

ТЕНЕРІФА, 2. 11. ПАТ. Радіоклуб повідомляє, що през. Азаня підписав декрет у справі створення нової летовської бази в Каталонії, де осідали би літаки з летовищ Мадриду.

НЕВДАЧА СОВІТСЬКОГО ГЕНЕРАЛА.

Ген. Кеїно де Ляно заявив у радіо, що на фронті Толедо наступ червоних військ під проводом російського генерала не вдався. Танки, що їх покинули піхотинці під Сасеною, впали в руки національних військ. Під Овієдо відбили наступ австрійських гірників поза лінію верхів, які панують над містом.

ОЖИВЛЕНА ПЕРЕСТРІЛКА.

ЛЯ КОРУНЬЯ, 2. 11. ПАТ. Радіостанція оголосила комунікат, що на всіх позиціях біскайського фронту дійшло вчора до живої перестрілки, але ліній фронту не змінилися.

На фронті Гвадалахара повстанці посуваються наперед на правім крилі і заняли горби, які домінують над околицею ріки Дульсе. Під Вальдемором потрапили в полон м. ін. 216 членів шпанської гвардії.

КОМУНІКАТ НАЦІОНАЛЬНИХ ВІЙСЬК.

САЛЯМАНКА, 2. 11. ПАТ. Головна квартира національних військ оголосила такий комунікат про положення на фронті в дні 1. ц. м. до год. 20: На північному фронті національні війська підступили на 16 км. наперед і заняли місцевості: Селла, Ла Нуава, Брунете, Вілла Мантіла і Вілла Нуава де Пералес. Неприятель залишив 162 убитих і 64 полонених, між ними один старшина, 4 підполковники і 45 членів цивільної гвардії. Крім того захопили 200 кулі і скорострілів та 2 гармати.

На полудневім фронті неприятель наступав на Парля, де національні війська перейшли до протинаступу. Неприятель мусів утікати, залишаючи понад 300 убитих, 14-тоновий танк польової конструкції і велику кількість зброї, якої ще не обчислили. На відтинку Сігуенци національні війська заняли Торро Мога і Хабраке. Національні летуни розвели діяльність на всіх фронтах.

ЗАВЯТІ БОІ ПІД МАДРИДОМ.

МАДРИД, 2. 11. ПАТ. Міністерство війни повідомляє: На середньому фронті на відтинку Сієрра повстанці намагалися посунутися у напрямі Брунете, але по кількох боях їх відсунули. На полудневім фронті на відтинку Тахе відділи урядових військ заняли стратегічні позиції, які панують над місцевістю Парля і на полудні від Фуенлябрада. Повстанці енергійно заатакували позиції коло Сенлекос, Делаторе і Віласеса Денсарес, але їх наступ відбили і заняли протинаступом місцевість Віллатоба. Офіційний комунікат мін. летунства повідомляє, що ескадра урядових військ бомбардувала летовище національних військ у Сачамані і знищила 5 літаків.

ЗИМОВА ДОПОМОГА НАЦІОНАЛЬНИХ ВІЙСЬК.

БУРґОС, 2. 11. ПАТ. Ген. Франко видав обіжник до всіх губернаторів та організацій, щоб 1. і 15. кожного місяця ресторани і готелі видали снідання й обіди з одної страви беручи цим як за нормальне снідання чи обід. Дохід призначено на допомогу сиротам. Одночасно команда національних військ видала відозву до жіноцтва, щоб підготувало теплі одяги для війська.

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР“

Львів, вул. РУСЬКА 20.

приймає до обезпечення:

від огню й від крадені — влому всякого роду рухоме майно, стосуючи найнижчі тарифові оплати.

Рятуймо душі молодого покоління!

Пригадка з нагоди роковин листопадових днів.

Саме з приводу роковин листопадових днів говориться більше, ніж колинебудь, що найцініше в усіх наших завдань є завдання: різьбити характери, ублагороднювати душі й серця української дітвори, української молоді, щоб молоде покоління української нації серед важких і невідрадних сучасних обставин осталося вірне національним ідеалам та передавало їх черговим поколінням. Що патріотичне виховання молоді це річ необхідна — у цьому ніхто людина не сумнівається. Але як здійснити ту необхідність? Хто має це зробити? Українські школи? Де вони? З 3.662 українських прилюдних народних шкіл залишилось по офіційним даним міністерства шенатизму з 1930-31 р. (новішого нема!) всього 134 українських, а всі інші замінили спольонізовані чи зукраїнізовані, що на одні виходить. Ба, досі нема для тих т. зв. українських шкіл навіть планів навчання ані планів для української мови, історії, географії, літератури й культури. З колишнього українського вчителівства на українських землях, що було важним громадянським чинником і духовним керманічем виховного, освітнього, культурного й економічного життя, залишилися нині тільки нечисленні недобитки, прибиті та зломані самоволею тих, яким така громадянська праця є сіллю в оці.

Та не цьому не кінець. Зорганізований наступ на українські душі йде також з польської громадянської сторони. Особливож цей зміцнений наступ з великим успіхом веде „Т. Ш. Л.“. Воно, не зважаючи на державні польські школи, і далі ще удержує на українських землях Галичини свої приватні народні школи, середні школи (11), фахові школи (14), бурси (11), даліше 48 акдогних університетів, 1.417 читальень, 1232 бібліотечних станиць, при чому його постійні бібліотеки числять 598.151 томів, а рухомі 85.396 томів. Воно має мільйонів маєтки у 907 нерухомих. В останньому році збудувало „Т. Ш. Л.“ 33 „домів людських“ і почало будову 34 нових. Як бачимо, ведена великою та жертвенною працею цілого польського громадянства офензива на наші землі дає просто релігійні висади.

Хто протиставиться всім тим спробам завойовувати душі українського молодого покоління? Рідна Школа. Вона поверх пів століття веде творчу працю, беззаставно активізує справу виховання й навчання, веде визначну оборонну акцію. Всі ті приватні асенардні школи, гімназії, фахові школи, захоронки й бурси Р. Ш. — це наші духові фортеці, а рідношкільні вчителі, провідники дитячих садків і провідники доросту Р. Ш. — це правдиві воїни, що стоять на перших позиціях боротьби за існування нації.

У розпалі праці і важкої буденної боротьби ми може й не здаємо собі справи з того, яке епохальне значіння у житті нашого народу має „Рідна Школа“. Але зрозуміємо це з оцінки аналогічних змагань наших сусідів з історичної перспективи. У збірній праці п. н. „Пішешлось і пишнисьлось школярівства приватного“ (Варшава 1922) читаємо м. ін.:

„З гордістю згадуємо 1863 рік і був би безлічно проща героїстичний подвиг з 1863 р., якщо не став би

Присилайте передплату!

до тихої впертої боротьби цілий легіон беззбройних героїв (приватних учителів і виховників)... Що дух впроду не вмер, що героїський подвиг снігового повстання не пропав без наслідків — це їхня заслуга, їм належить ся не менша вдяка, як ветеранам з 1863 р.».

Алеж ті польські „беззбройні герої“ мали винятну моральну й матеріальну допомогу цілої польської суспільності, яка — як читаємо в по-вищій праці — „не жалувала матеріальних засобів“.

Як виглядає ця справа у нас? — Якщо всі українці (ки) і всі наші економічні й фінансові установи та торг.пром. підприємства виконували б свій обов'язок супроти Рідної Школи і по-

стійно складали тільки 1 проц. своїх бруто при-ходів на Рідну Школу, то вона мала б потрібні засоби на вдержання існуючих шкіл і виховних установ та на розбудову нових. На превеликий жаль, так воно не є. Тільки частина складає пра-вильно обов'язкові датки на Рідну Школу, але це далеко не вистачає і внаслідок того Рідна Школа є в постійних матеріальних клопотах. І так, як наші воїни на українському фронті боролися без зброї, без муніції, в голоді й холоді, так само тепер теперішні наші „беззбройні герої“ рідно-шкільних установ у голоді й холоді на перших позиціях видержують наступи противників і ве-дуть важку творчу працю.

Чиж не сором усім тим, що не виконують як-свід обов'язку супроти Рідної Школи?

У теперішні роковини Листопадових Днів нехай кожна українська одиниця постановить твер-до: 1) у кожній українській громаді, де ще нема рідношкільної станиці, доконче заснувати діяль-ний кружок Р. Ш. 2) стати членом Р. Ш. і 3) по-стійно складати на цілі Р. Ш. 1-процентові дат-ки зі своїх бруто доходів. А всі українські фі-нансові й економічні установи та торговельно-промислові підприємства повинні також давати постійну допомогу Рідній Школі відповідно до їх матеріальної спроможності і таким чином гарним своїм прикладом світити для цілої су-спільності.

Якщо бажаємо, щоб дух народу не вмер, щоб героїський подвиг Великого зриву не пропав марно, але залишив слід у патріотичному вихо-ванні нашого молодого покоління, то виконай-мо свій обов'язок супроти Рідної Школи!

Іван Герасимович.

Львівська Музична Консерваторія ім. К. Шимановського

вул. Коперника 9. повідомляє, що Мистець

почав лекції сольового співу з днем 2. листопада. — Льв. Музична Консерваторія ім. К. Шимановського має всі права держ. шкіль. Спротинський економ. додаток. Знижки (подекти) залізничні типу „А“. Висхи приймає капілярія Консерваторії, вул. Коперника 9. будинок кіна „Коперник“.

АДАМ ДІДУР

Переворот в Іраку і британські інтереси на Середньому Сході.

В Іраку зробили державний переворот. Зда-валося би — нічого цікавого: Перше — у нашій переломовій добі перевороту не належать до рідких явищ. Друге: Ірак належить до сірих дер-жав: він лежить від нас дуже далеко. Третє — хід перевороту був так сказати нормальний: літа-ки розкинули те, що розкидається при такій на-годі, себто революційні летючки і бомби, уряд уступив, король розв'язав парламент і розписав нові вибори, давнього прем'єра з двома міністра-ми прогнали з краю — і перевороту якби не було, громадянська війна Іракові не загрожувала.

Справді — переворот в Іраку так мало ціка-вий, як і сам Ірак і коли ми його не поминаємо мовчанкою, то лише через те, що він поважно за-чіпає інтереси одної великої держави, а саме Ве-ликої Британії.

Британське заінтересування Іраком випливає з т. зв. питання Перського залив (що становить для Іраку єдиний власний вихід у море), пита-ня заслони лівої флянки Індії. „Перла британської корони“ має прегарні природні границі від суші, а саме височенні гори, крім того скріпила їх Ан-глія смугою буфторних держав. Але, щоб вповні забезпечити за собою панування над Індією, му-сіла велика Британія подумати про охорону її бе-регів. Вона взяла під своє безпосереднє будьто посереднє володіння всі береги Індійського Оке-ану, завзято змагаючися на дипломатичній арені з Німеччиною за Східну Африку, з Італією за абі-синські побережжя. Португальські й голандські колонії підлягають британським впливам, Японії загороджує вступ могутня твердиня Сінгапуру. Як єдине непевне місце на Індійському Океані за-лишився Перський залив.

Ця морська віднога глибоко втинається в азійський континент у напрямі Європи, начеб за-прошуючи європейські великодержави саме туди йти на підбій Індії. Не диво, що Росія не жаліла зусиль, щоб узяти під свої впливи Персію, побу-дувати через її територію залізницю до берега перського залив, заложити там базу для опера-цій проти Індії. Британська дипломатія забезпе-чилася перед тим шахом: вона взяла під виключ-ні впливи південно-східну частину Персії, роз-тягнула владу над дрібними арабськими султа-нами і шейхами з островів Перського залив та його південного берега (Катр, Кувейт, султанами Розбишського Побережя, о-ви Багрейн), по-дбала про те, щоб британські компанії здобули монополію у плаванні на Перському заливі.

Та лихо не спить. На овиді появилася марево німецького імперіалізму. Німеччина взяла під свої впливи Туреччину і дістала дозвіл побуду-вати довжелезну залізничну лінію, що мала полу-чи-

ти іракську (тоді ще турецьку) пристань над Пер-ським заливом Бассору через Багдад з малоазій-ськими залізницями і Берліном. Той план „заліз-ничі трьох Б“ мусіли німці дещо зредукувати: вони не зуміли зломити опору англійської ди-пломатії і мусіли вдоволитися залізницею лише до Багдаду; відтинок з Багдаду до Бассори мав належати до Англії.

Залізниця трьох Б, навіть зредукована до „Багдадської залізничі“ уявляла собою чималу не-безпеку для британського володіння Індією. Нею могли німці перекинути свої війська до Бассори, а даліше — морем і здовж морського берега за-атакувати Індію, йдучи слідами Олександра Ве-ликого.

До вибуху світової війни британська дипло-матія не зуміла впоратися з тою загрозою; на арену мусіло виступити військо. Восени 1914. р. причаїли англо-індійські війська до Бассори і вирушили догори Евфратом і Тигром, відсуваю-чи крок за кроком німецько-турецькі сили. 11. березня 1917. р. здобули англійці Багдад. 30. жовтня остаточно перемогли турків під Калат Шергат.

Війна скінчилася, небезпека минула — та чи могли англійці залишити Ірак, де пролили стільки крові, де з таким трудом оборонили Індію? Інте-реси британської імперії вимагали певного воло-діння тою країною. На основі севрського миру Ірак став королівством, над яким В. Британія ді-стала мандат.

Був це мандат категорії „А“, значить Ірак зачислено до країв, які лише тимчасово потребу-

За спільний фронт проти комуністів.

Успіхи кард. Пачеллі в Америці

ПАРИЖ, ПА.Т. „Матен“ пише: Поїздка ва-тиканського держ. секретаря кардинала Пачеллі до Вашингтону увінчалася успіхом, бо між Злу-ченими Державами і Ватиканом незабаром від-ловлять дипломатичні взаємини, а в Вашинг-тоні повстане нунціятура. Другу мету подорожі кард. Пачеллі, якою була спроба створити про-

тикомуністичний фронт з великодержав, при-няла американська опінія прихильно. Мова-гакою фронту протиставитись світовій комуні-стичній пропаганді. „Матен“ здогадується, що кард. Пачеллі по візиті у Вашингтоні поїде до Лондону, щоб і там обговорити справу між-родньої боротьби з комунізмом.

Гострі присуди за катастрофи на совітській залізничі.

МОСКВА, 2. 11. ПА.Т. „Гудок“, орган комі-саріату комунізації в ССРСР, подає, що в днях 19—20 жовтня ц. р. відбулась розправа за ката-строфу на відтинку Служино—Ясная Поляна. В катастрофі два вагони зовсім розбилися, п'ять було ушкоджених. На розправі виявилось, що

причиною катастрофи було „засміщення при-відтинку“ білогвардійцями, прощипками та ін-шими ворожими чинниками. Головного винного Залуського засудили на 7 літ в'язниці, а рунова на 3 роки.

ЦЕРКОВНІ ДЗВОНІ

доставляє

найбільша у краю фабрика лавових

Братів Фельчинських

у КАЛУШІ, вул. Сівенька 13

в ПЕРЕМИШЛІ, вул. Красівського 14

УВАГА: Подано до Шановного відома П. Т. „Гудок“ спільного не маємо з жидівським „Гудком“ Станіслава, що користаючи з титулу „Гудок“ а нами називається одного свого робітника, за-шмивається під нашу фірму.

ють опіки зверху. Населення Іраку — горді ба-би, що не забули ще традиції багдадського за-фату — енергійно домагалися перебірання ро-вним договором еманіпації і остаточно дістали її. 1926. р. Англія визнала Ірак незалежною де-жавою і допомогла йому дістатися до Ліги Націй.

Не значило це зовсім, щоб Альбон виступи-з позицій такої важкої і так дорогою купити. Булоб це не можливе тим більше, що британська дипломатія після довгих баталій з Францією Туреччиною видерла і прилучила до Іраку не-лотоносний Мосуль, одну з найбагатших наф-тих заглибин світу, сполучуючи її з рурами з си-стинськими пристанями. На основі договору з І-над Іраком та право будувати свої залізничні лі-на території королівства. Це вповні забезпече-британські інтереси над перським заливом та в-недалеких перських нафтових теренах Ахмат-Персіан Ойл Компані, — очевидно під умовою, що відносини між Багдадом і Лондоном з-зміняться.

Чи недавній переворот може їх зміняти? І-льондонських політичних колах заперечують, си-ні, але деякі факти дозволяють нам у те сумні-ватися.

Перше: єдиною жертвою перевороту і мус-мусь саме міністр війни ген. Джафар Паша та Аскарі, відомий англофіл, що підчас світової війни енергійно співпрацював з ген. Альберт-полк. Льюренсом над організацією арабської військ по антантському боці. Друге: — нові прем'єр Гікмет Сулейман — це відомий незале-жний, а члени його уряду не криються з турець-ськими тенденціями.

Не слід забувати, що Ірак, не зважаючи на британські впливи, досить поважно наминав-вався, даючи своїй закордонній політиці широ-музультанську лінію. Король Іраку інтересує-ся в обороні музультан, наражених на пересліду-ня у ССРСР, і в обороні палестинських арабів. В-урад нав'язав дуже близькі взаємини з Перс-Савдійською Арабією (Недждом) та Туреч-чиною. З тою останньою заключив недавно важ-ний договір у справі викінчення багдадської заліз-ниці, у чому добачували поважний успіх в на-рмі консолідації музультанських держав під егідою Анкари.

На такому тлі багдадський переворот на-рає ваги. Правда, англо-турецькі взаємини го-го року покращали, та у дипломатичному від-доскопі приязнь міняється часто. Тимчасом Іра-одна з важніших ланок, що зв'язують британ-імперію, входить в орбіту впливів системи, в-що правда не має протибританського вістрів-й від Лондону зовсім не залежить.

(гд.)

ЗА ЗЕМЛЮ БАТЬКІВЩИНИ.

реферат, виголошений на протестаційних зборах українського Львова дня 15. п. м. (Докінчений).

Тому, щоб з'ясувати собі фактичний стан, слід вийти з цифр запасу землі приватної на день 1. січня 1936. Находимо їх у звіті бюджетової комісії у звідомленні, що торкається міністерства хліборобства і земельних реформ. (Сойм, сесія 55 сесії змич. IV. каденції.)

Сподіваний запас землі на Польське виносить 187.000 га, на Волині 115.000 га, в Галичині 301.000 га; а того у воєводствах: тернопільському 30.000 га; станіславському 30.000 га; львівському 67.000 га.

Отже весь запас землі на парцеляцію оцінюють у нашій батьківщині на яких пів мільона гектарів, коли йде про запас приватної власності. Коли ж би з запасу публічної власності, якої боляча площа виносить, як уже було згадано 338.430 га, взяти аж половину на парцеляцію, запас землі виноситиме найвище коло 700.000 га на рік 1936. Виносив він коло 1.600.000 га на 1921-22. рік.

Запас цей і сучасний господарський та соціальний стан на нашій батьківщині говорять самі за себе. Чи сколонізування цього запасу — тих 700.000 га — навіть зі становища державної ролі слід уважати корисним і доцільним, коли на місці клекотить голодне на землю село, розсвітлює у своїй студії Станіслав Лось, присвячуючи увагу питанню земельної реформи на полуднево-східній Польщі. („Бунт Молоді“ з 10. квітня 1936.) Він теж зрисує малю ефектний а то і висхідні наслідки колонізації Галичини, колиб землю віддати колоністам... Слушно зауважує Ст. Лось, що при реалізації аграрної реформи на нашій батьківщині рішальними чинниками повинні бути: „почуття дійсності, справедливості і здорового розуму“.

Мачиш на увазі саме почуття дійсності для основи і можливостей переведення аграрної реформи на відтинку парцеляції на території цілої Польщі, ствердили ми вже і стверджуємо ще раз, що аграрне заогніння, викликане голодом землі, у силі як його бачимо на нашій батьківщині, стрічаємо в корінній Польщі тільки в Краківському і Кельцькому. Знаємо теж, що запаси приватно-власницької землі вже там вичерпуються. Краківське має на 1. I. 1936. ще тільки 4.000 га і Кельцьке 20.000 га. Зате бачимо, що тільки Познанське і Поморське мають разом запас 414.000 га, Варшавське 101.000 га, Лодзьке 67.000 га (стільки, що Львівське!) а Люблинське 115.000 га.

Чи в межах так розподілених запасів землі між Польщу і нашу батьківщину, чи з огляду на подане повище заогніння аграрних відносин треба ще конче людей з Краківського чи Кельцького примувати на Схід чи Полудневий Схід? Чи корінна Польща — центральна і західна не має місця на колоністів?

Якуж велику роллю має Ст. Лось, говорячи, про те, що повинно рішати при акції парцеляції і колонізації.

V. ПУБЛИЧНА ОПІНІЯ ПІДТРИМУЄ УРЯД У ЗМАГАННЯХ КОЛЬОНІЗАЦІЇ НАШОЇ БАТЬКІВЩИНИ.

Хоч дотеперішня колонізаційна акція „на схід“ не оправдала себе під господарським оглядом, хоч вона як теплична квітка вимагала великих матеріальних жертв зі скарбу, який вкороує бюджет освіти і не має засобів на доцільне засоблення бюджету оборони держави, хоч погіршила вона положення місцевого сільського люду саме на Сході, — міністерство хліборобства і земельних реформ задумує скріпити похід колоністів на Схід.

апарат аграрних реформ виконує план наступу, мобілізує т. зв. публічну опінію, яка — здається їй — робить прислугу державі, мобілізуючи одних проти других у державі, що її головним завданням скріпити себе тепер внутрішньо, приготувитись до невідомого, але грізного завтра...

Нинішня польська преса, коли йде про земельну справу на нашій батьківщині, нагадує екстермінаційним своїм становищем еру сумної слави хісно-п'яста.

В краю організації комбатантів ставлять земельну справу так, як її ставила колись ендешія. Що більше лідер вшехпольської партії проф. Станіслав Гломбінський формує опінію в земельній справі в Тернополі — осідку воєводства, яке вже видало заборони продавати землю в українські руки, означуючи як найвищу межу 15 проц. обшару парцельованого маєтку.

Навіть центральні комбатантські організації у Варшаві на з'їзді 11. X. 1936, що прийняли „ваговані резолюції“ про політику на Сході Польщі, кажуть догадуватися, що займають у земельній справі прихильно-вижидальне становище... Дарма, що з їх нідрів вийшов автор парцеляційного курсу...

Радіоприймачі „Е-КО“

— модерна конструкція
— висока селективність
— чистий і милозвучний відбір

порушає відомо українська фірма

Е-КО Львів, Сикстуська 29.
Низькі ціни.

Автім опінія відповідальних польських політиків і економістів стверджує абсурдність колонізаційних заходів на Сході.

VI. НАШІ ЗАВДАННЯ.

Як бачимо, в земельній справі цілує польське громадянство — велика агресивність, уряд — довірність.

Ті самі політики, які не раз кидали бундючне слово, що „з людем руским спокійним“ порозуміються понад голови провідників, викидують цей люд у само серце, готовлячись до колонізації його рідної і такої побажаної йому необхідної землі.

В її обороні стануть всі шари нашого громадянства разом із людом, який хотить понад голови провідників ушасливити новим небажаним сусідом на прадідній нашій землі.

В почутті глибокої нашої правди, нашого права на рідну землю приймемо в його обороні накинених нам боротьбу. Стрімо в останнім етапі боротьби за землю і її програти не сміємо! Ми знаємо, що навіть весь її запас із причини економічного нищення сільського люду не розв'яже нам земельного питання на селі. Тому вже від трьох поколінь розвиваємо нашу працю на основах самодіяльності та взаємної самопомочі! І не кинемо, хоч сили наші буде відати накинених нам боротьба. Ми знаємо загрозу, яка йде на нас, одначе холодний розум за слабкий, щоб помножити наші сили.

Джерело відновлення і скріплення сил найдемо в традиції і привязанні до рідної землі, в холодній розвазі і в почуваннях.

Колонізація для наших сусідів є проблемою-експериментом, для нас вона питанням життя — смерті.

Львів, дня 15. X. 1936

Юліян Павлюковський.

ДАЙТЕ ДОКАЗ, ЩО ПАМ'ЯТАЄТЕ ПРО ІНВАЛІДІВ У.Г.А.!

А. БАРМБЕРГ.

Геніальна ідея.

— Що знову рахунок від модистки? — кричить пан Ліблінг до своєї жінки. — І знову за дівчата? Спитай їх, звідки я маю набрати грошей. Коли вони хочуть мати модні капелюхи, то нехай щось самі заробляють.

— Добре тобі так казати — відповідає пані Ліблінгова.

— Коли нема грошей, то треба повторити собі привідку „З порожнього не налеш“. Мушкетєрство систему ощадності.

— Хотіла би я знати як.

— Це все твоя справа. Можеш наняти менше мешкання.

— А наші меблі? Чи я маю їх продати? І не гадаю!

— То віднайми третю кімнату. Інші люди виють собі якось радити, а ти не маєш практичних думок.

— Дай мені спокій! Відступити поки? Ні, не хочу!

— А чому?

— Яка з того виходить невігода.

— Не розумію яка невігода. А я тобі кажу, що мушкетєрство відступити кімнату і кінець!

Ліблінг вийшов з хати і вже пополуноді сторожка наклеювала картку на двері: „Гарно умебльована кімната для кавалера“. Вернувшись до хати, сказав жінці коротко:

— Віж висить.

— Хто висить?

— Но, картка з оголошенням, що віднаймаємо кімнату. Чи ти вже приготувала її, коли прийду на оглядини.

— Ти смішний, Антоне! Хто там нині буде шукати кімнати на такій вулиці!

У тій хвилині „ррр!“ — електричний дзвінок. Пішла відчиняти найстарша донька Емма. Вийшов якийсь пан.

— Чи тут можна наняти кімнату?

Ліблінг дивився на гостя від голови до ніг і каже:

— Прошу порозумітись з моєю жінкою — і вийшов.

Підслухував під дверима, як жінка торгувалась за ціну і дуже тішувся, що добила торгу. Щойно годі відійшов і попрощав гостя з довгим волоссям подати йому своє прізвище.

— Альбін Вибіль, учитель музики. Прошу мій білет.

— Дуже мені приємно. Коли пан професор хотів би користатись з нашого піаніно, то будь ласка.

— Дякую дуже. Я маю свій фортеп'яно. Чи я міг би спровадитись вже нині?

— Чим скорше, тим ліпше.

Вибіль ще того самого вечора приїхав із своїм фортеп'яном, нотами і меблями.

Ліблінг ідучи спати був дуже задоволений.

— Коли я візьмусь за якусь справу, то мушкетєрство бути добре.

— Не дуже ти намучився над цією комбінацією — відповіла жінка — а я кісток не чую від порядків.

Ліблінг перед сном порадив їй жінці давати новому комірникові сніданок, бо на цьому теж можна заробити.

— Ну, і пригадав собі, коли я вже засипляю. Це само собою розуміється!

Вранці питається Ліблінг:

— Чому я не маю кофужка до кави?

Олена, наймолодша донька, пояснює:

— Мама мусіла його дати пану Вибілеві, нашому новому локаторові.

— Ага! Дуже шкода! О, чую, що він уже грає. Дуже люблю до сніданку музику.

— А я ні! — сказала Емма. — Тарабанить якісь незрозумілі твори.

— Батько сміється:

— А ти гадаєш, що комірник має обов'язок грати віденські вальси для твоєї приємності? — і пішов до бюра.

Коли вертається з бюра на обід, доньки кидаються до нього:

— Тату! Він бубнить весь день без упини! Це якийсь страшний чоловік

Саме в тій хвилині музика втихає:

— Чого ви хочете від нього? Аво не грає

Коли Ліблінг виходив, до кімнати Вибіля входили два молодці із скрипками. Вечір його родина сиділа надута за столом і не відповідала на веселий настрій гостя. По вечері батько взяв родину до ресторану на пиво і жартував:

— Коли вернемось, він напевно перестане.

Але в 10-й увечір Вибіль іще грає.

— Антоне — казала жінка — роби, що хочеш, але з цього не витримаю: від восьмої зранку до 10-ї вночі музика за стіною!

— Смійся з цього! Можна так звинувити до музики, що навіть її не чути.

У неділю спитав Ліблінг жінки:

— Коли перший?

— Вівторок.

— Но, то вимови кімнату цьому музикантові і коли прийдуть нові комірники, питається, чи грають на фортеп'яні.

Другим комірником після Вибіля був студент. По п'яти тижнях Ліблінгова сказала до чоловіка:

— Мабуть той вулик, що має за нього платити, мешкає на місяці! Ще не заплатив.

Зате привів пів години товаришів до себе і за стіною чути:

— Гурра!

Це кельнер приніс пиво та закуску. Пили і кричали до ранку.

Після безсонної ночі родина рада Ліблінгів рішила віднаймати кімнату тільки жінці.

Спровадилась учителька англійської мови. Емма та Олена заходились цілий день, щоб приграти для неї кімнату.

Місс Ремфорт просила:

— Чи не маєте панство якогось „літа тейбл“ до цього кутка?

Дали їй малий столик.

— А чи не маєте якої капи, щоб його накрити?

— Де мої подушки? — спитала Ліблінгова.

— У місс Ремфорт.

— Де мій американський фотель? — спитав одного дня Ліблінг.

Листопадові Роковини.

Осіння неділя 1. листопада 1936. — неділя, що в сірій, сповитий холодною мрякою сумовитий день розпалала у серцях українців радісні спомини Великого Дня. Спомини, що гей на світляному екрані мигнули перед очима і перенесли наші думки в такий самий осінній ранок... Ранок, що в ньому дужі руки українського воєнка двинули розгоновне колесо нашої історії, щоб тринді його заворотним гоном уперед.

І хоч довгих 18 літ, довгих, як вічність, важких як горе і буденно-сірих, як ті сірі осінні дні, проминуло від листопада 1918. р. — пам'ять про них не згасла, як не гасне сонце.

Всі ті, що брали участь у святкуванні Листопадових Роковин, відчували це в неділю у кожнім приспішенім живчику свого серця, що хвилювалось на могутній спомин про Тих, що хоч уже від нас відійшли, Невмірущу Надію і Віру як свій заповіт нам залишили.

Ріжні установи й товариства різно святкували Листопадові Роковини, — але всі овіяні одною думкою і задивлені в одну мету.

АРХІЕРЕПСЬКА СЛУЖБА БОЖА В ХРАМІ СВ. ЮРА.

З приводу всенароднього 1-листопадового свята у Львові відправив Преосв. д-р Іван Бучко в катедральному храмі св. Юра архієрейську Службу Божу в оточенні о. прал. Куницького й о. крил. Томовича, діаконів та численної асистії. Співав дуже гарно мішаний катедральний хор під дир. п. І. Охримовича. Святотну проповідь виголосив о. прал. Куницький.

Церква була виповнена вщерть Почесні місця займали през. д-р Кость Левицький і ген. Мирон Тарнавський, б. члени уряду ЗУНР д-р Іван Макух, Володимир Сингалевич і д-р Степан Федак; в стаях засіли члени УПР і представники українських центральних установ, а далі делегати багатьох інших львівських установ, представники української преси і т. д. Лад у церкві удержували соколи.

Богослуження було під кожним оглядом імпозантне і зробило на всіх учасників незвичайне глибоке враження. Порядок був увесь час зразковий, не зважаючи на натовп. Гідне уваги й те, що всі делегати прибули вчас.

ВІДКРИТТЯ ВІДДІЛУ ВОЄННИХ ПАМ'ЯТОК У ЛЬВОВІ.

Роковини 1. Листопада відсвяткувала „Молода Громада“ гарним, конкретним почином. У навечеря 1-го Листопада відбулося відкриття но-

вої домівки Т-ва, на яке прибув б. вождь УГА ген. М. Тарнавський, члени Т-ва і запрошені гості. Всіх учасників було до 200.

В неділю 1. XI. ц. р. вполудне відбулося в Музею Наук. Т-ва ім. Шевченка святочне відкриття Відділу Історично-Воєнних Пам'яток, в якому взяли участь члени Т-ва і багато запрошених гостей (понад 300). Зібраних привітав дир. Музею д-р Я. Пастернак, що вказав на вагу ново відкритого при Музею відділу, подякував Раді Т-ва „Молода Громада“, що морально й матеріально причинилась до започаткування діла та всім жертводавцям, установам і поодиноким громадянам, що не жалували грошей на цю благородну ціль. Опісля промовив голова секції історично-воєнних пам'яток при „Мол. Громаді“ рад. Д. Лукіянович. Він теж попросив ген. Тарнавського перетягти символічну стяжку, при чому до співучасті запросив голову Наук. Т-ва ім. Шевченка д-ра І. Раковського і голову „Молодої Громади“ б. отамана УГА Ю. Шепаровича. Вони перші ввійшли до саль відділу воєнних пам'яток, за ними опісля вся публіка. Відділ воєнних пам'яток покищо скромний (приміщений у 3 кімнатах), але своєю систематичністю і добром експонатів робить дуже гарне враження. Всі, що мають якінебудь речі з нашого недавнього минулого, повинні передати їх негайно до цього музею.

СВЯТОЧНІ СХОДИНИ УНДО.

Як щороку, так і цього року УНДО святкувало 1-листопадові роковини святочними сходами своїх членів. У неділю 1. ц. м. в год. 1-й пополудні відкрив сходи голова УНДО й УПР пос. В. Мудрий. З черги пос. Ст. Витвицький виголосив реферат про 1-листопадові роковини. На сходах бачили ми през. д-ра Костя Левицького представників зорганізованого жіноцтва, голов та представників наших центральних установ. Сходи закінчилися в год. 2. відспіванням національного гімну.

Нині

вже вийшла у Бібліотеці „Діла“ перша частина повісті

Василя Масютини

„ДВА З ОДНОГО“.

Наш відомий майя, що перебуває постійно у Берліні, виступає ним твором як дозрілий письменник із великим хистом оповідача та як великий знавець людської душі. Сюжет наскрізь оригінальний — перший цього роду в українській літературі. Книга викличе напевно велике зацікавлення серед читачів.

Ціна 2.50 зол., з пересилкою 3 зол.

Друга частина повісті вийде за тиждень.

В У. С. Р. П.

Дня 1-го листопада вполудне відсвяткувала Головна Управа УСРП і члени УСРП День Листопада промовою голови д-ра Івана Макуха.

Цієї ж днини в 5. год. пополудні у льокалі львівської централі „Каменярів“ відбулося листопадове свято з промовою Мих. Матчака.

В СОКОЛІ-БАТЬКУ.

В неділю 1. XI. вполудне відбулося святочне засідання старшини Сокола-Батька, на якому вшановано пам'ять тих соколів, що згинули в листопадових днях тому 18 років. Після того в щільно виповненій соколами та публікою салі Сокола-Батька відбулася листопадова академія, підчас якої новоприйняті соколи склали сокільське приречення. Святотну промову виголосив голова С.-Б. дир. Хроноват. Дальша частина програми складалася з реферату, хорових продукцій та деклямацій.

У ВЕЛИКОМУ ЛУЗІ.

Великий Луг відсвяткував Листопадові Роковини в суботу вечором сходами всіх своїх чет в одностроях. Після звіту і короткої промови голови В. Л. д-ра Р. Дашкевича відповідний реферат виголосив ред. З. Пеленський. Після деклямації добре дібраного вірша Олеся лугівником Тригубом присутні відспівали нац. гімн і потім співали стрілецькі й лугові пісні.

СВЯТОЧНІ СХОДИНИ В С. Т. „УКРАЇНА“.

С. Т. „Україна“ відсвяткувало 1. листопадові роковини теж окремими сходами своїх членів у неділю в гарно прибраній домішці при вул. Вірменській ч. 25. Сходи відкрив дир. Левицький в год. 5.20 пополудні. Короткий реферат на тему культу 1-листопадових роковин виголосив м-р М. Хомяк.

СХОДИНИ В СОЮЗІ УКРАЇНОК.

Листопадове свято святкувало Т-во „Союз Українок“ окремими сходами в суботу 31.

жовтня ц. р. Відповідний реферат виголосив п. Лідія Горбачева. На дальшу програму були деклямації і співи.

СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ.

Листопадові Роковини відсвяткували студенти святочною академією в такій програмі: 1) вступне слово вголосив студ. Маслак, 2) деклямації, 3) хорові продукції хор „Виступи“ під проводом дир. Плешкевича. Велику частину „Бесіди“ винесли студенти по черзі.

СВЯТОЧНІ СХОДИНИ СОЮЗУ КУПЦІВ І УДІЛ.

В неділю вечором відбулися теж сходи сходи в домішці С.У.К., де відповіли промовою на тему 1. листопадових роковин вголосив голова С.У.К. Я. Скопак та голова Українського Технічного Т-ва інж. В. Рижевський. На вступне слово склалися продукції хор студентів техніки „Основа“ і смичкового квартету студентів, рецитали студ. Германа та пісні, що відіграв на бандурі п. Ю. Сингалевич. На сходи прийшли члени обох товариств а теж деякі гості.

СВЯТО В Т-ВІ „ЗОРЯ“.

Львівське ремісничє Т-во „Зоря“ відсвяткувало у власній домішці при вул. Вірменській листопадові роковини святочними сходами. Рефератом. Сходи відкрив голова Т-ва п. Сидорак, опісля присутні вшанували одиноким мовчанкою пам'ять поглиблих. Святотний реферат виголосив ред. Р. Сливка. Із скромним, може й на скромне на такий день, але то закінчилося відспіванням стрілецької пісні „Ой у лузі червона калина“.

НА ЖОВКІВСЬКІМ ПЕРЕДМІСТІ.

Жовківське передмістя гідно відсвяткувало Листопадові Роковини, не забуваючи, що один із перших, що алев у львівських боях, був жовківський Шкварок. Свято уладили місцеві чит. „Промінь“ окремою святочною академією. На програмі П склалися два реферати, деклямації та виступи міш. хор під управою рада. Купця ського. Всі точки випали зовсім удачно. Зорі ма помітне враження зробила на присутніх за зв'язка стрілецьких пісень.

НА ЗНЕСІННІ.

Заходом читальні „Просвіти“ в Новім і Старім Знесінні, кружка „Рідної Школи“ та кружка „Союзу Українок“ відбулися 1. ц. м. святочні листопадові сходи-академія, призначені для членів згаданих товариств, що вперше виступили сально читальні. Відповідний реферат виголосив п. Коржан. В концертній частині брали участь: міш. і муж. хор чит. „Просвіти“ та жіночий хор Союзу Українок. Хором диригували: мішаним п. Міляновський, мужьським п. Шуст і жіночим п-і Дарка Лотоцька.

НА ГОРОДЕЦЬКІМ.

Чит. „Просвіти“ на Городецькому відсвяткувала 1. ц. м. Листопадові Роковини святочною академією у своїй домішці при вул. Петра Саги. На програму склалися: вступне слово дир. Похмурського, деклямація п. Ковча та хорі продукції під диригентурою п. В. Тихомира.

В СОКІЛЬСЬКИХ ГНІЗДАХ.

Сокіл IV. відсвяткував Листопадові Роковини 31. жовтня у своїй домішці при вул. Ірпирській святочним звітом, що відбувся у такій програмі: 1) Звіт членів, 2) Реферат — обо Гейвас, 3) Сокільське приречення нових членів С. IV.

Сокіл III. Того самого дня відсвяткував теж соколи городецької ділянки Листопадові Роковини. На програму склалися такі точки: 1) Звіт членів, 2) Реферат, 3) Хорові продукції, 4) Сокільське приречення нових членів С. III, 5) Деклямація.

1-ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО В ЗОЛОЧЕВІ.

В суботу 31. м. м. відбулася в Золочеві академія в салі П.С.К., яку виповнюють вщерть золочівське громадянство та селяни з доколонісцями. На програму склалися продукції мужьського хору, оркестри, деклямації, смичковий оркестр проф. Бека і реферат ред. М. Голубя з Львова. Свято закінчилося відспіванням нац. гімну.

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО В БЕРЕЖАНАХ.

Дня 31. жовтня ц. р. відбулися в Бережанах святочні сходи в кімнатах „Української Соціалістичної партії“, на які прибули численні всі верстви місцевого українського громадянства, і то як міщани, так і міщани, студенти й робітники. Сходи

Перекл. а. а.

завісний місцевий парох о. кан. Евзебій Ба-
мський, реферат анголосо-посола Бережан-
ської Землі д-р Степан Біляк. По цій промові від-
повіли нап. гимн. Далі дир. місц. Рідної Школи
А. Крамарчук рецитував з чуттям відповідні по-
етичні твори, а хор „Бережанського Бояна“ під
керівництвом д-ра Мігоцького відспівав вразливу
смерть д-ра Мігоцького. Сходина закінчилася о. декан
Б. Бачинський закінчив до одноквилинної мов-
лення в пам'ять Полягалих Героїв.

У неділю 1. листопада в год. 10.30 передпо-
в'їдним відправлено торжественну Службу Бо-
жю з відповідною проповіддю, а ввечері після
вечірньої відслужено панахиду за полягалих.

Сензаційна промова Мусолінія в Міляно.

МІЛЯНО, 2. 10. ПАТ. Вчора вигосносив Мусо-
ліні перед 250-тисячною юрбою і представни-
цями фашистських організацій та дипломатич-
ного корпусу велику промову на закордон-
них темах. Здавна заповіжена промова виканка-
ла чималу сенсацію, бо була куди гостріша, ніж
того загально сподівалися.

БЕЗ ІЛЮЗІЙ.

Щоб очистити атмосферу — заявив Мусо-
ліні — необхідно визбутися всяких ілюзій, во-
дочому дотично роззброєння збірної безпеки та
сподіваного миру. Ніхто не хотів не хоче пер-
ше роззброїтися, бо обмеження зброї є вза-
галі неможливе. Збірної безпеки не було ні-
коли, нема і не може бути. Неподільному ми-
рові можна протиставити... неподільну війну.

ПРОТИ ЛІГИ НАЦІЙ І ФРАНЦІЇ.

Ліга Націй обмежується далі до теоретич-
них формулок, з нею годі рахуватися; вона або
радикально зреформується або загине.
З Францією наладнала Італія порозуміння,

1. ЛИСТОПАД У КАЛУШІ.

Калуш святкував День 1. листопада дуже
святково. В парох. церкві відправлено торжес-
твенне богослужіння та панахиду, проповідь ви-
голосив о. Тисовський. Опісля відбулася в селі
Нар. Дому академія, в програму якої увійшли:
слово д-ра Н. Рудницького, деклямація дир. Я.
Рубчака, реферат Ст. Климишина, продукції хо-
ру „Калуського Бояна“ та деклямація Ст. Чор-
п'їти.

Крім того влаштували святочні сходина чле-
ни місцевого „Сокола“.

Нова книжка І

Напередодні 1. листопада п. р. появилася книжкою
Видавничої Спідви „Діло“ у Львові, мова книжки
сенатора українських діачів
Д-ра Костя Левицького
під п. р.

Українські політики

Книжка ця — це скарбниця наших давніх постатей і по-
літичних діячів, що недавно друкувалися в „Ділі“.
Майже всі вони тепер відповідно доповнені й поши-
рені, до того ж книжки, що видруковані на пергапи-
ну папері, поміщено 32 портрети згаданих діячів.
Книжка має 140 сторінок ф. 8-ми і коштує тільки
1.50 зол.; з пересилкою 1.80 зол.
Замовляти на адресу: „Діло“, Львів, Ринок 10/11. пов.

Смерть І. Дашинського.

Вночі з п'ятниці на суботу помер Ігнатій Да-
шинський у санаторії в Бистрій к. Бельська на
Шльєську ледви в кілька днів по 70. роковинах
своїх уродин. З покійним відійшов у могилу без-
сумніву найбільший провідник польського робіт-
ничого руху за останніх 40 років. ППС трітій
у Дашинським одного зі своїх чоловічих творців і
лідерів та найкращих промовців старої генерації.
Супроти українців становив І. Дашинського, на
жаль, неоднократно яскраво розходилося з писа-
нню програмою та голошеннями гаслами соці-
алізму: І Дашинський був класичним представни-
ком тих польських соціалістів, які в національно-
му питанні зближувалися до польської есенції чи
йшли з нею навіть рука в руку. Було це видно і на
становищі І. Дашинського до університетської
справи за австрійських часів і підчас маршу-
вання І. Дашинського в III. польському союзі. До
цієї теми мабуть ще повернемося.

І. Дашинський уродився 26. жовтня 1866. р.
у Збаражі. За відчит про революцію 1848. р. усу-
нули його з V. гімн. кл. у Станиславові. По кіль-
кох роках важкої праці склав іспит зрілості і ви-
їхав до Королівства, де незабаром арештувала
його російська влада і засудила на 7 місяців в'яз-
ниці. В 1897. р. І. Дашинський увійшов до віден-
ського парламенту. В листопаді 1918. р. був пре-
мієром люблінського людського уряду, в 1928. р.
вибраний його маршалом III. польського союзу. В
останньому часі відсунувся від активної діяль-
ності, знеможений тяжкою недугою. Похорони І.
Дашинського відбудуться у вівторок 3. ц. м. у
Краківі.

НОВИНКИ.

— Василь Гресак веде далі свою кравецьку
робітню при вул. Сикстуській ч. 23, у подвір'ю,
III. сходн. I. поверх. 2618 10-30
— Найсолідніші футра тільки у Юліана Глю-
невського, Львів, пл. Капітульна 3. I, тел.
54-46. Найпевніша льоката гроша.
— Чи Ви вже придбали цікаву та корисну
лектуру на осінь ввечері? Ні? Так поцікавиться
календарем „Криниця“ на рік 1937. Його це-
лосторонньо опрацьований зміст напевне задово-
лить Ваші мистецькі вимоги. Перегляньте його
в якійсь книгарні, а напевно купите. Ціна неве-
лика, тільки зол. 1.50. Можете також замовити
у Вид. „Діло“, залучивши до ціни 30 сотиків на
порто.

— Магазин постелі Р. Джала, Львів, Хорунжі-
ми 5 (побіч кіна „Аполло“) поручає ковдри,
матраци, постелеві білія і ін. Переробляє ков-
дри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 64-100

— Чергова початкова лекція курсу в школі тан-
ків „Хоровід“ (Рутівського 22. Нар. Дім) відбу-
деться у вівторок 3-го ц. м. Курс молоді в год.
6. Курс виключно для старших в год. 7.30 веч.
Вп. Студентам (ткам) знижка. Не прогайте еди-
ної нагоди! 2991 2—2

— В суботу, дня 14. XI. 1936. відбудеться за-
ходом львівської філії Карпатського Лещетар-
ського Клубу осінній „Дансінг“ в залах Нар.
Дому, II. пов. (Руське казино). Звичайний стрій,
дешевий буфет, добра забава! 2992

— Засідає Маг. Природи „Лік. Секції Наук.
Т-ва ім. Шевченка, з рефератом д-ра Р. Єндика
буде в середу 4. ц. м. в год. 18. у канцелярії
Природничого Музею.

— „Початки організації влади Зах. Україн-
ської Республіки“. У статті посла д-ра Степана
Барана під повним наголовком (число в 1-го
ц. м.) вкритася прикра друкарська помилка: У
згадці про полковника Маринювича помилково
зложено перед „полк.“ — ще й „лок.“. Просте-
мо, що п. Микола Маринювич живе і вітається
повним здоров'ям, яке йому напевне служило
ще довгі роки! Широ бажаючи йому цього.

„КОНСТРУКТИВНА ПОЛІТИКА“.

Під таким наголовком появилася в „Діло По-
льське“ ч. 292, передова стаття. У цій
синтетичній статті подана головна суть теперіш-
ньої політики Італії разом із Німеччиною. Ува-
жимо за відповідне навести цікавіші місця.

Стаття на вступі говорить про те вражіння
європейської преси, що його викликала подо-
рожа міністра Чіана до Берліна. Ті вражіння є
ясні — безсторонні й ворожі та заздрісні. „А це
відповідає дійсності — говориться у статті, —
якої не можна заперечити. Італія й Німеччина
на старому континенті є представництвом двох
першорядних сил, двох життєвих і необхідних
елементів для політики конструктивної співпра-
ці. Кожен раз, коли хотіли від цього воза за-

брати одно чи друге колесо, тоді візники не
могли даліше їхати“.

В цій статті читаємо й дещо нового про
політику Італії, уже як імперіалістичної потуги.
А саме: „Фашистська Італія, у своєму реалістич-
ному й чесному погляді на європейській конче-
тно сті, ніколи ні на хвилину не думала, що найкращий
спосіб, щоб забезпечити майбутнє — стоя-
ти на сторожі зв'язків молодих, із високою
культурою народів.“

Це варто підкреслити, бо це натик на нові
плани італійської політики з хвилиною, як поч-
няється співпраця з Німеччиною. У першій черзі
— це торкається нас. М. З.

Протипольські репресії в Данцігу.

Польська преса повідомляє з Данцігу: Дан-
цігська поліція не дозволила відкрити курс поль-
ської мови для польських дітей в Шенебергу під
Данцігом. Той самої днини (30. м.м.) озброєні

гітлерівці адемолювали хату поляка Ордовсько-
го, в якій мали ті курси відбуватися, а самого
Ордовського з жінкою побили.

Пропагандивна вистава праць Українського Технічно-Господарського Інституту в Подебрадах.

(Від власного кореспондента).

З ініціативи групи студентів УТГІ у Шалеті
при допомозі Української Громади в Шалеті
та Української Школи при цій Громаді влашто-
вано при кімні минулого місяця виставу про
діяльність Українського Технічно-Господар-
ського Інституту та Товариства Прихильників
Української Господарської Академії, яке цей
Інститут фінансує. Вистава складалася з дуже
цікавих і повчальних експонатів, а саме: 1) схе-
ми про шкільну організацію УТГІ, 2) діаграми
про розміри і характер видавничої продукції
УТГІ, 3) діаграми про студентський склад, з роз-
поділом студентів по категоріях студій, віко-
вих групах, соціальному положенню а картогра-
ми про місце перебування їх по країнах. 4)
здручені та різні інші публікації УТГІ. 5) діа-
грами про діяльність Товариства Прихильників
Української Господарської Академії з матері-
алами про членський склад, суми зборів гро-
шей з картографіями про місце осідку членів То-
вариства по країнах. — Експонати надіслав сам
Інститут з Подебрад. Вистава зробила велике
вражіння на численних відвідувачів, членів міс-
цевих колоній і гостей з Парижа. Добре виго-

нані графікони разом з виставленими видавни-
ми давали повну уяву про роботу Інституту і
німохиті зроджувалося почуття національної
гордості та віри в успішний розвиток діла.
Представлені діаграми про діяльність Т-ва При-
хильників Академії показували цю фінансову
базу, яку астигла своєю жертвенністю витвори-
ли українська суспільність, щоб удержати свою
позаочну політехніку.

Виставу доповнив реферат, що його виго-
лосив студент УТГІ М. Колодій на тему: „За-
дання а значіння Національної Політехніки для
українського народу“.

Одночасно з виставою праць УТГІ влашто-
вано культурно-розвагову вечірку а театральними,
хоровими і танковими виступами учеників укра-
їнської школи в Шалеті. Вдатна імпреза своєю
різноманітністю і своєрідністю була справди-
ним днем української культури. Мала вона не-
гальки моральний ефект, але й матеріальний.
Чистий прибуток 715 фр. фр. призначено на до-
помогу Технічно-Господарського Інституту в
Подебрадах. Парижани.

терепрошуємо за прикру помилку. Одноразово коригуємо дещо та доповнюємо спомини д-ра С. Барана у тому місці, яке торкається перебрання військової влади від ген. Пфеффера. 3-го листопада 1918 року саме полк. Маринювич у то-варстві д-ра С. Барана й ін. перебирав військо-ву владу, мав коротку промову до цілого пер-соналу військової команди та підписав про-гокол.

— Ученикам вільно ходити по місті до 8. години. У зв'язку з протижидівськими експе-самі куї горія львівської шкільної округи видала розпорядок, яким забороняє ученикам і учени-цям ходити по місті після 8. години веч.

— Хто виграв долярівку? В нинішнім тягненні долярівок впали м. ін. такі виграні: 12.000 дол. на ч. 695145, 3.000 дол. на ч.: 648143 1410539, 1.000 дол. на ч.: 81235 160901 228102 421934 554487 1239816 1455137, 500 дол. на ч.: 147057 168626 423479 458321 381519 146752 22459 514207 1220117 1240894. Крім того вильосовано низку премій 100 долярівих.

— Кривавий напад у Бережанах. На вул. Зашквечна в Бережанах серед публіки, що а неділю йшла та верталась із цвинтаря з приводу задушок, настав великий переполох на гук револьверних стрілів. Хто стріляв не знати, але від куль згинув вязничний сторож, Франці-шок Грох. Він вертався з двома дітьми з кіна і коли знайшовся перед своїм домом, впали з заду три стріли, що положили його трупом. По-кищо поліція не попала на слід напасників.

— Відгомін кривавого хліборобського страй-ку. На виїздовій сесії самбірського окружного суду в Рудках відбується 10. п. м. розправа проти дальших 16 обвинувачених у справі крі-вавих подій підчас хліборобського страйку 1. липня ц. р. в Острові Тулиголівському. Між об-винуваченими є шість жінок. Закладують їм у-часть у збіговиську, підбурювання до насиль-ства проти чужих осіб і майна та інші акти те-рору.

— Львівська хроніка. В часі задушок у субо-ту на Личаківському цвинтарі перевірявся ка-мінний хрест, на якому одна жінка хотіла заві-сити вінок, і поломив їй ребра та потовк на ці-лому тілі так тяжко, що мусіли відставити її до шпиталю. — На залізничному промисловому шляху біля міської різні на Габрієлівці 14-літ-ній Едвард Пашковський дістався через неосто-рогу під колеса товарового потягу, які відтяли йому ногу.

— Самогубства у Львові. В домі студенток при вул. Торосевича застрілилася з револьвера абсолювентка філософського виділу, 24-літня Янина Дмитрак, що за два тижні мала здавати магістерський іспит. Причиною самогубства бу-ли родинні непорозуміння. — З причини заведе-ної любови стрілив собі у серце в домі при вул. Домагалевичів ч. 1 абсолювент політехніки, Се-верин Хоміцький. Покинув лист до нареченої та до родичів, що живуть у Севринівці, пов. Бучач. — При вул. Офіцерській ч. 32, затроївся світиль-ним газом інженір-рисувальник, Станіслав Козакевич підчас купелі у лазничці. Причина самогубства невідома. — При вул. св. Софії ч. 32, пробував отроїтися 35літній д-р Адольф Фрай, що вів свого часу адвокатську канцелярію. Причиною само-губства були матеріальні клопоти наслідком то-го, що стратив на льосах і облигаціях увесь свій масток.

— Краєва хроніка. В Тернополі скінчився страйк кравецьких робітників, що за інтервенцією розземної комісії дістали підвишку зарібків на 15—20 відсотків. — Страйк кравецьких робіт-ників у Надвірній скінчився підвишкою платень на 25 прц. — В Солотвині Мизунській пов. Доли-на згинув трагічно 28-літній лісничий державних лісів, Зигмунт Пйотровський, пострілившись че-рез неосторожність з власної рушничі. — В За-мочку жовківського повіту арештовано Юрка Галаса, що побив сокирою свого сусіда Семка Савку, наслідком чого він у шпиталю помер. — В Заліській Волі пов. Ярослав хтось убив селяни-на Шевчика, підрізавши йому ножом горло.

— Велика пожежа в Чорткові вибухла в ночі на стриху мешкальних домів у ринку. Вогонь зни-щив кілька мешкань і товари в склепі Марбаха. Загальна втрата доходить до 28 тисяч зол. До припинення пожежі причинилась крім міської по-жежної сторожі також компанія саперів.

— З Польщі. В потязі біля Вілейки арештува-ли коморника Олександра Богданкевича, в яко-го канцелярії урядова контролія ствердила спро-невірення трьох тисяч зол. — У вилеському у-ніверситеті прийшло до протижидівської бучі, при чому побито трьох студентів.

— Нерешті вернувся з війни. Іван Турський, се-лянин з луцького повіту на Волині, ще в 1914 р. як 20-літній вояк російської армії попав в ав-стрійський полон, Турського відвезли до Герцо-

ТІЛЬКИ

1.50 зол.

Порто 30 сот.

КАЛЕНДАР

„КРИНИЦЯ“

на рік 1937

Настрої в Іраку після перевороту.

ЛЬОНДОН, 2. 11. ПАТ. Один із визначніших представників політ. життя Іраку заявив корес-пондентові Райтера, що тріумф тих, що зробили державний переворот в Іраку не треватиме довго. Убивство мін. Джафара ель Аскарі схвилювало цілий край. Переворот зробили самі військові ко-ла без участі населення. Прогнання трьох мі-

ністрів із краю доказує, що новий уряд не має опозиції. Спокій у Багдаді слід приписати швидкості, з якою змовники перевели переворот. Якщо населення спам'ятається, напевно зма-тись буде своїх прав. Покищо всі племена спо-но очікують дальшого ходу подій.

Англійські фашисти заповідають свою участь у майбутніх виборах.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Провідник англійських фашистів Модей заявив, що англійська фаши-стівська партія виставить у виборах до парла-

менту, що відбудуться в 1937 р., 100 своїх кан-дидатів.

говини, де він, як полочений перебув цілу війну на військових роботах. В 1919 р. він старався вер-нутись до дому, але довідавшись, що на Волині революційний хаос, більшовизм, постійна зміна влади, він знайшов собі в Боснії працю і рішив вернутись на Волинь, як буде зовсім спокійно. Але згодом довідався, що підчас війни частина його родини вимерла і він занехав плян верта-тись до рідних сторіч. Аж в літі цього року він утратив у Боснії працю і рішив вернутись на Во-линь. Прийшов пішки до Львова, тут відпочав і вирушив далі на Волинь.

— Шпигунська акція большевиків у Скандина-вії. Великий політичний процес у Гельсінках, столиці Фінляндії, відслонив куліси широко роз-галуженої летунської шпигунської акції боль-шевиків. Ще минулого року перелітали над Швецією, Норвегією і Фінляндією таємні літаки, які своєю появою викликували сенсаційні пого-лоски про налеті цих літаків. Шойно тепер большевицький старшина маринарки Кірієв і фінляндський старшина Сельміна здеконспіру-вали цілі і директиви летунів та шпигунську ді-яльність Москви. Кірієв і Сельмін призналися, що вони та інші большевицькі летуни вилітали з Москви і Ленінграду та вишукували відповідні місця, щоб можна було осісти у Швеції, Нор-вегії та Фінляндії, отже в околицях, які на осно-ві договорів здемілітаризовано. Знавши гене-ральних штабів зацікавлених держав зізнали, що шпигунська експедиція мусіла мати якусь опільну базу у північній Норвегії або теж де-гуни стартували з якогось штучного летовища або... автоматки. Військові експедиції больше-вицьких шпигунів відбули сотні таких летів.

— Масові ревізії за архитвором мистецтва. В околиці Аргос у полудневій Греції поліція пе-реведа масові ревізії між селянами, які припад-ково знайшли гарну плоскорізьбу з часів Ага-мемнона. Різьба виконана зі сучільного мар-мору і має вартість коло 75 мільонів драхм. Се-ляни пробували продати цей архитвір мистецтва в Афинах, але там довідалися, що на основі за-кону грецький уряд є виключним власником знайдених старовинних творів мистецтва. Тому що ревізії не дали висліду, поліція перевела масові арештування.

— Продавав місця в раю. В Кишиневі арешту-вали православного черця Антона, що викорис-товував темноту селян і продавав їм „місця в раю“. Він нарисовав навіть плян раю і продавав місця відповідно до їх „якості“ по ціні від 2 до 10.000 левів. Жертвою ошукування стало багато мешканців повіту Більці в Басарабії.

— Катастрофа на кораблі. На грецькій цистер-новім кораблі „Петраркіс Номікос“ у порті Схі-дам на грецькій побережжі склалася експлозія. За кілька хвилин корабель станув у вогні. Трій-цять моряків, що находилися на кораблі згину-ли або тяжко попеклись. З причини великої жа-ри від пожежі рятуноківі сторожі мусіли відла-титись на 150 метрів від вогню, а навіть мусіли спрятати пальні матеріали на березі.

— Нове місто на давних мочарах. Мусоліні ви-береться в найближчому часі до Дженови, а звід-

тіль на Сардинію на інавгурацію нового мі-ста Помезія, побудованого на амеліорованих гру-гах. Відкриття нового міста відбудеться з ви-сокою парадом.

— Легунська катастрофа. Пасажирський літ-ко, що обслуговує лінію Франкфурт над Мейном-лім розбився минулої неділі в Турині. Насто-ком непогоди літак мусів надпрограмово осі-сти, але невдачно. Згинуло 10 осіб, три із них і сім пасажирів, а три подорожні тілько по-тислися.

— Величезні міста. На основі останнього ста-тистичного звіту населення Нью Йорк має 7.347.000 мешканців, а Шикаго 3.600.000.

БАЛЬЗАК

Чародійна шкіра

Переклад Василя Софронюка

ЦІНА 2.50 ЗОЛ. З ПОЧТОВОЮ ОПЛАТОЮ 3.00 ЗОЛ.

„Це знаменитий модерний твір, написаний з ви-сокою силою та смаком, на межі між неймовірним і гр-хітливим... Про цю книжку можна сказати багато з-брого“.

Гете, 11. жовтня 1881 р.

3 нових видань.

Nowy słownik podręczny niemiecko-polski i polski niemiecki z wymową fonetyczną, opracował prof. Paweł Kalina. Варшава, 1935. Стор. XVI+694. Ціна і опр. 6 зол.

Давніші німецько-польські словники, на-пр. Конарського-Інлендера „Doklady słownik polskiego i niemieckiego“ (4 томи, 1904—1908) та а-вже не відповідають вимогам сучасного життя. Досягнення науки й техніки, радіо, кіно, мор-еплавання, повітролітання, розвиток комуніка-ційних (лучбових) засобів та політичне, міждо-жжання життя в нових умовах Німеччини ство-рили величезну кількість нових слів (неоло-гізмів), що їх сучасна лексикографія мусіла по-ложити на увагу.

Новий підручний словник проф. П. Калі-ни містить саме найважливіші слова, що відпові-дають нинішнім потребам, і тим він цінний. При ба-тьох словах автор навів чимало прикладів, у я-ких випадках граматичні форми й орфографі-я пояснені та на кожному слові наголос. Слов-ник Каліни, розуміється, неповний (приблизно 40.000 слів), усеж таки він може придатись й укрі-пленню перекладачам та учням наших серед-ніх шкіл, заки появиться новий німецько-поль-ський словник. — Словник В. Кмішевського („Дайтшукраїнішес Вертербух, Чернівці 1912“) сьогодні вже перестарілий і теж неповний (при-близно 30.000). В листопаді появиться 2-й випуск словника проф. Каліни (польсько-німецький).

Вол. Калінович

В листопаді — місяці українських івандіа зберіть жертви від знайомих та незнайомих а-дресу: УКТОН. Львів. Поточного з 18.

Посмертні згадки.

ПРОФ. ФЕДІР ШЕРБИНА.

Федір Шербина, занайманий професор статистики в українському університеті у Празі, помер 28 жовтня ц. р. у 87 році життя; похорон відбувся 2 листопада з чисельною участю української еміграції.

Покійний професор Шербина був видатний учений, між іншими, належав до основників української статистики в колишній Росії (під його керівництвом працював м. ін. і пок. головний отаман Симон Петлюра). За свої наукові праці з поля статистики став перед війною членом-кореспондентом російської Академії Наук, після війни дійсним членом Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові. У політичному і громадському житті Кубані — Покійний був кубанським козаком — брав усе визначну участь, був навіть послом до 2. Державної Думи в Петербурзі. Емігрував разом із кубанським урядом до Чехословаччини, де був довгий час душею життя тамтешніх кубанців — зокрема кубанських українців, — і працював в українському університеті, де був свого часу деканом, а то й ректором, і в подєбрідській Господарській Академії. Останніми роками української еміграції й наукою (допомагав Йому син). Писав і друкував багато зі своєї спеціальності, спершу по російськи, потім і по українськи, і знавці статистики ставлять Його праці дуже високо. Вічна Йому Пам'ять!

Всячина.

ЯК ПРЕЗИДЕНТ АГІТУЄ ЗА СВОІМ ВИБОРОМ.

Небагато вже днів до вибору президента Злучених Держав. Цілу Америку обіхали поїзди двох головних політ. суперників през. Рузвельта і губ. Лендона. Як відбувається агітаційна поїзд Рузвельта? Поїзд президента заїздить точно на згорі визначений запасовий залізничний шлях. Оркестра грає „Під зоряним прапором“. На задній, відкритій платформі вагону поміщається постать президента, що агітує за своїм новим вибором на президента. Його вітають бурхливими оплесками. Президент не тратить часу, бо поїзд стоїть всього лише кілька хвилин. Промову передають спеціальними голосниками до редакційного вагону, де працює 24 репортери, що постійно їздять із президентом. Постійний джур у редакційному вагоні відбуває 8 фотографів.

Рузвельт кінчить промову. Репортери пересядають стукати на машинках і передають готові звіти хлопцям-телеграфістам. Поїзд рушає без окремих сигналів. Іноді вже при кінці промови, бо поїзд має свій розклад їзди і його точно приєднують. Рузвельт прощається з фотографіями, вскакують вже серед бігу до свого вагону.

На станіях, де поїзд задержується довше, до поїзду допроваджують окремі телефонічні промови, а поштовий уряд дає негайне отримання з Вашингтоном. Секретаріат Білого Дому передає телеграфістам всі важливі документи і писма за цілий день. Коли поїзд рушає, кондуктор перетинає без церемонії телефонічну ланку. По доїзді Рузвельт перечитує пошту і диктує відповіді. Тому, що Рузвельт має параліж ніг, не поїхав він у дорозі свого салону-вагону. Якщо на більшій станції забажає вийти на перон — приїде двох прислужників-муринів із вантажного вагона із спеціально похиленою дошкою, що по ній сповзується Рузвельт із вагону. Його піддержують при тім два детективи.

Очевидно, що такий вид ділає незвичайно сильно на масу, яка спочутливо дивиться на свого президента. Доки Рузвельт сповзується, юрба мовчить, колиж він стане на землі і випрямиться, — юрба розколюється бурхливими оплесками.

В поїзді Лендона зовсім інший настрій. Суперник Рузвельта любить ходити з вагону до вагону, говорити із журналістами, обідає в барі разом із своїм виборчим штабом.

Не є він таким добрим бесідником як Рузвельт і тому все пише собі наперед свої промови. Відвітки дістають журналісти і як тільки поїзд зупиниться на станції, вони біжать негайно до телефонічних урядів і надають невідомої ще промови.

Пересічно рахуючи кожний промовець виговору денно яких 10 промов.

На малих станіях, де поїзд зупиняється всього одну хвилину і Рузвельт і Лендон обмежують тільки до того, що подають руку всім визначеним „батькам міста“.

ПОМІНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

у п'яті роковини смерті б. п.
Д-ра ВОЛОДИМИРА ОХРИМОВИЧА
відбудеться у св. Успенській церкві 6. XI. 1936
в год. 8. рано.

Спорт.

ПЛАЙ — СОКІЛ-БАТЬКО 4:1

У суботу пополудні відбулися в селі Сокола-Батька товариські змагання у відбиванні між дружинами Плай і Сокола-Батька. Змагання відбулися в дуже товариській атмосфері. Виследи змагань такі:

Змагання двійок: Лисий, Билиський (С-Б) — Стефанівський, Назар (П) 2:1; Бойцун, Наталочка (П) — Тихола, Гаура (С-Б) 2:0.

Мішана гра: Кобзарівна, Наклаш (П) — Огала, Козачок (С-Б) 2:0.

Змагання трійок: Хамула, Бойцун, Назар (П) — Ляля, Лисий, Билиський 3:0.

Змагання дружин: Плай — Сокол-Батько 2:0. Гра дружин вирізняла. Краще диспозитивний Плай виграв всі гри, крім одної двійки.

МИСТЕЦТВА ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

У рамках мистецтва Округової Ліги відбулися тільки одні змагання: Р. К. С. — Гасмоня, що їх несподівано виграв Р. К. С. 2:0. Гасмоня була дружиною ліпшою технічно, але її напад грав безнадійно слабо.

Після несподівано перерваних мистецьких розгрівок став таблиці залишилися такі:

1. Чорні	10	17	3	27:15
2. Ресовія	10	15	5	33:15
3. Україна	9	14	4	37:8
4. Р. К. С.	10	11	9	20:17
5. Гасмоня	9	10	8	10:9
6. Огале	11	10	12	19:33
7. Корона	11	9	13	13:21
8. Чувай	9	8	10	21:31
9. Погонь і Б.	8	5	11	18:25
10. Лехія	8	4	12	9:14
11. Польонія	6	4	8	8:13
12. Н. Сокол	9	3	15	13:25

Змагання Чорні — Погонь і Б. будуть мати унікальний, бо Погонь згодилася протест від виследи цих змагань, мотивуючи його в цей спосіб що Чорні здобули і ворота несподівано, бо суддя признав ворота вже після відновлення „офсайту“.

„ЗОРЯ“ ФАБРИКА ХЕМІЧНИХ ВИРОБІВ

О. ЛЕВИЦЬКА і С. СКА

у Львові, вул. Кордєцького 51.

Тел. 260-04. ПК 503.881.

поручає власні виробні найкращої якості:

ПАСТУ до взуття „Елегант“ терп. і воск. у всіх

красках

ПАСТУ до взуття „Елегант“ люкс, в тубах у всіх

красках

ПАСТУ до підлоги „Французька маса“ (фротеру-

ючу і фарбуючу)

ВІСК до підлоги — СИНКУ до білз помазку і

корону — ШВАРЦ до чобіт — ВАСЕЛІНУ до

шкір — ВІСК шевський — СМОЛУ шевський чорну

і білу — МУХОЛАПКИ. 2732 20-7

МИСТЕЦТВА ДЕРЖАВНОЇ ЛІГИ.

Львів. Погонь — Варшавка 2:0 (0:0). Заслужена перемога Погоні, що виступила до цих змагань у сильнішому складі.

КРАКІВ. Гарбарня — Шлеск 3:0 (в.о.). Шлеск не прийшов на означену годину (9:30 рано), заявляючи через своїх представників, що змагання мали відбутися в год. 14. Тому суддя відсидів вожокер. Ця програма перекривала надій Шлеску на задержання місця в Державній Лізі.

КАТОВИЦІ. Варта — Рух 2:0 (0:0). Не ведеться мистецької Ліги Рухові, який програв на власній грі.

КАТОВИЦІ. Домб — Л. К. С. 3:1 (2:0). Перемога шлеської дружини дозволила їй удержатися у Державній Лізі.

ВАРШАВА. Висла — Лерія 3:2 (2:1). Висла здобула віцемістство Державної Ліги.

Остаточна таблиця Державної Ліги:

1. Рух	15	22	14	30:23
2. Висла	15	22	14	30:23
3. Гарбарня	15	21	15	32:27
4. Варшавка	15	21	15	30:27
5. Варта	15	21	15	43:40
6. Погонь	15	19	17	36:29
7. Л. К. С.	15	19	17	37:32
8. Домб	15	14	22	29:43
9. Шлеск	15	11	25	22:38
10. Лерія	15	8	26	27:57

ЗМАГАННЯ ЗА ВХІ ДО ДЕРЖАВНОЇ ЛІГИ

ВІЛЬНО. А. К. С. — Сьміг 5:3 (1:2).

КРАКІВ. Краковія — Бригада 4:1 (1:0).

До Ліги ввійшли остаточно Краковія і АКС.

СТАНІСЛАВІВСКА А-КЛІСА.

СТАНІСЛАВІВ. Ринне — Пролом 5:2 (1:2).

Мистецтва А-Кліси. Гра гостра і напружена. В першій половині перевага Пролому, одначе Ринне стріляє аж в 2. кв. ворота. Вирішувє у 30. кв. Андришин з карного. Той сам грач здобуває і другі ворота для Пролому також із карного. По перерві переважують гості, які вирішують у 19. кв. в 27. кв. оборонці Пролому стріляє самовбачні ворота. Це перить дружину Пролому і захоплює гостей до енергійних наступів. Ринне здобуває ще 2 воріт. Суддя п. Кравчинський виключив від гри Урсакого з Пролому.

СТРИЙ. Резерв — Погонь 2:0 (1:0). Погонь програє несподівано на власній грі.

СТАНІСЛАВІВ. Раз Два Тон — Стшелец (Брошнів) 1:0 (0:0).

КОЛОМІЯ. Гірна — Покупе 1:0 (0:0).

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

Львів. Світель — Білий Орел 6:2 (2:2).

Львів. Рекорд — Голь 2:1 (0:1).

ЗМАГАННЯ ЧЕСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ ЛІГИ.

В неділю, 1. листопада, в огляді на розмовний терен відбулися тільки одні лігові змагання в Пльаві. С. К. Пльаво — С. К. Братислава 4:0 (2:0).

Після цих змагань став таблиці такий:

Спірта	7	6	0	1	27:3	12
Славія	8	5	2	1	24:10	12
Жіденце	3	6	0	2	15:12	12
Простейов	8	5	0	3	22:17	10
Пльаво	8	4	2	3	21:15	10
Братислава	9	3	3	3	12:16	9
Наход	7	2	4	1	15:12	8
Кладно	7	3	1	3	19:13	7
Вікторія Жижков	8	3	1	4	21:17	7
Вікторія Пльаво	8	1	3	4	8:14	5
Моравська Славія	8	1	1	6	7:24	3
Русь Ужгород	8	0	1	7	7:37	1

Русь грає в найближчу неділю у Брні з Моравською Славією. Судитиме п. Машке.

РУСЬ — УАЦ УЖГОРОД 4:1 (3:0).

Товариські змагання, що їх розіграла Русь у суботу 31. жовтня. Гра велася на розмовній грі. Ворота для Руси стріляли Бідмон 2. Крайняк і Бенда. Всього час сильної переваги Руси.

ШОТЛАНДІЯ — ІРЛАНДІЯ 3:1.

Шотландці перемогли заслужено.

ГАКІВКА.

ПАРИЖ. Рапід — Франсе Волино 6:4 (0:1, 4:0, 2:3).

ЛОНДОН. Ерл Корт Ранжерс — Торонто Дюкс 10:3 (4:1, 5:2, 1:0).

Гарінгей Рейсел — Торонто Дюкс 3:0.

Канадійцям не ведеться цього року в Європі, бо вже треті з черги змагання програють.

МІНХЕН. Баварія ЕФ Енгельман (Відень) 1:0. День передтим програв ціла дружина з неофіційною репрезентацією Німеччини 3:4.

НІРНБЕРГ. Вінер Айсшайфферайн — Тім Баварія 2:1. Ці змагання відбулися з приводу відкриття нового штучного льодового майдану.

СИТКІВКА.

Програє Кравфорда.

У ситківській турнірі за мистецтво Нової Валі (Австрія) молодий змагун Вілія М-к Грат переміг Кравфорда у двох сетах 6:1, 8:6.

Класифікація німецьких і чеських ситківкарів.

Німецький ситківковий союз окласифікував найліпших своїх змагунів. На першій місці опинився фон Крам, а на другій Генкель. Одночасно таку саму класифікацію перевів і чехословацький союз, який на перших місцях умістив Гехта і Сібу. Малечек опинився аж на п'ятій місці.

ТУРНІР 4 УКРАЇНСЬКИХ СПОРТОВИХ ДРУЖИН.

Рухлива Спорт. Секція Т-ва українських ремісників, промисловців і торговців „Зоря“ у Львові рішила згуртувати вільний від мистецьких розгрівок час і зацікавила спортову імпрезу, яка повинна зацікавити загальнукраїнського громадянства. Бажаючи дати перегляд українських дружин, які грають у рамках Л.О.З.П.Н., згадана Секція улаштує почірний турнір львівських дружин копаного м'яча, а саме: Україна (лігової), Зорі, Лугу і Степу, який відбудеться у днях 7. і 8. листопада ц. р. на площі Сокола-Батька. Турнір відбудеться за чашу, фундами і анкету бронзовою ф'юмо Степана Федяківського (Ринко 9), яка переходить на власність тої дружини, котра в обох днях здобуде найбільшу кількість пунктів. Далі дружини дістануть почесні орієнірні плакати.

Імпреза ця повинна зацікавити загальнукраїнського спорт. громадянства тим більше, що воно дотепер не мало змоги оглядати гри всіх українських дружин у Львові, які розгрівали дотепер мистецькі змагання з чужими дружинами, а не мали змоги змагати своїх сил між собою.

Ближчі дані про цей цікавий турнір подамо в найближчих днях.

